

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

3 francs per jaar.
Een blad afzonderlijk 15 centimen.
De abonnemeten zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 15 centimen per drukregel
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of midden in het blad: 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 11 AUGUSTUS.

Van alles wat.

Vele menschen vatten nog de hatelijkheid en de schande niet van al de nuttelooze kosten die in ons land gedaan worden. Zij hooren somtijds wat onnoozele spreuken, zooals:

- Die onkosten doen altijd iemand leven.
- Zij dienen om werk te geven aan de werklieden, enz.
- En de brave burgers meenen dat daarmee al gezegd is.
- Bedrog menschen, altijd bedrog.
- Al het geld dat door den Staat verkwist wordt is voor u zuiver verloren.
- De onnooide onkosten van het paleis van justitie te Brussel... zuiver verlies.
- De onnooide onkosten voor het leger... zuiver verlies.
- De onnooide onkosten voor de scholen... zuiver verlies.
- De onnooide onkosten om papier zwart te maken... zuiver verlies.

En wie verliest er dat?

Wie verliest bij voorbeeld de vijftig millioenen die het paleis van justitie gekost heeft?

Wie verliest de millioenen die ons leger jaarlijks kost?

Wie verliest de millioenen die onze ledigstaande scholen jaarlijks kosten?

Wie verliest dat al te maal.

't Zijn de menschen die geheele dagen zwaren arbeid moeten doen om met moeite een spaarzaamheid te kunnen leven.

Want de lasten worden betaald door de menschen die de zwaren verbruiken.

Als er bij voorbeeld, vijf centimen lasten liggen op een brood, al wie een brood eet betaald die vijf centimen; dat wil zeggen dat hij, om die lasten, een brood minder zal hebben op tien, voor hetzelfde werk.

De schoolmeesters die er te veel zijn, desoldaten die er te veel zijn, de politieke vriendekens en bedienden van den Staat die er te veel zijn, moeten hun deel hebben in het brood dat zij voortbrengt en zij doen niets dat u kan nuttig zijn.

Zij leeren uwe kinders niet;

Zij geven hun geen bed waarin zij kunnen slapen;

Zij herstellen het dak van uw huis niet, opdat het op uwe kinders niet meer regene;

Zij doen geen zout in de aardappels die zij eet, en geene kolen in de stoof waarbij uwe kranke moeder zit te beven;

Zij maken geene soep als uwe vrouw bezwijkt van ilaauwe.

Als gij ziek zijt zullen zij u den geneesheer niet zenden om uwe kinders te beletten weezen te worden.

En hoe meer zulke onkosten zij doen, hoe bloeiender het is in hunne oogen!

Maar zijt er zeker van, burger en werkmán, als zij spreken van den voorspoed, is het op u niet dat zij denken.

Men leest in de *Chronique*, eene liberale gazette van Brussel:

» Dank aan de bewonderenswaardige behendigheid van M. Bara die ons gedurende twintig jaren papien en kloosterlingen met allerhande saas overgoten, opgedicht heeft, zijn wij eindelijk zoo ver gekomen dat wij op het punt zijn aan eene indigestie van belastingen te bersten.

» Indien, in plaats van gedurende het vierde

eener eeuw te vrede geweest te zijn met altoos gelijk en hoop ezels op de pastoorste schreeuwen, wij deze oelening slechts een nurgestaakt hadden, dan zouden wij thans niet tot aan den hals in den knot zitten.

» Terwijl wij de bisschoppen, de kanunniken, de pastoors smakelijk op ons gemak opeten, maakten onze bestuurders van de schoone gelegenheid gebruik om meer dan acht honderd miljoen in de zee te werpen.

» De stemming der nieuwe belastingen is den ondergang van de liberale partij.

» De liberale representanten zijn gekozen geworden, door plechtig te bevestigen dat het tekort eene klerikale uitvinding is, en dat er geene nieuwe belastingen zouden gestemd worden. Ondanks deze verklaringen schiedde het te Gent maar dertig stemmen of zij werden gekusd. Waarschijnlijk hadden zij de neerlaag bekomen zoo de handelaars in tabak en laken en meer anderen hadden vermoeden, dat zij met eene nieuwe verzwaaring van lasten bedreigd waren.

Gij hebt zeker wel eenige boeken gelezen van den vermaarden Hendrik Conscience?

't Is gewoonlijk eene schoone historie van zekeren *Lodewyk of Gansendonck* die vrijt met eene *Anna of Siska*.

De groote kunst van den schrijver bestaat hierin:

Het kost aan die brave jonkheden zooveel moeite om te gaan in 't huwelijksbootje te geraken, dat de lezer gedurig tusschen hoop en vrees leeft en zegt: 't zal gaan, 't zal niet gaan!

— Kijk, hoe gaan ze daar uitgeraken!

— Ze geraken daar altijd uit en 't slot van de historie is een bruijloft.

Zoo gaat het juist met de liberalen die bezig zijn met aan de Brusselsche sociale democratie het hof te maken om toch gezamenlijk het huwelijksbootje te kunnen instappen.

Er is onder de liberalen en socialisten groot gekijf en alle oogenblikken staat de gemeenschap om verbroken te worden. Eenieder roept: Ze gaan scheiden!

Gij kent dat volk niet, als ge zoo spreekt. De liberalen en de socialisten kunnen zonder makender niet leven: hun gekijf zal nooit voor lang zijn en als zij de liberalen in gevaar brengen van 't schotelke te vallen, is het maar om zelve wat raer boter op hun brood te krijgen.

Daarin bestaat juist het groot verschil tusschen den roman van Conscience en de vertooning in de Kamer. Noch Gansendonck, noch Lodewyk zijn ons ooit komen vragen om de bruijloft te betalen.

Maar het zijn wij die het huishouden van de vereenigde liberalen en socialisten moeten onderhouden, die afschuwelijke menagie, gelijk een blad van Brussel zegt, van eenen *prutelenden man en eene zatte Marianne*.

Vooraleer de bespreking der belastingen te beginnen, is door den minister Van Humbeck nog 5 miljoen 184 duizend fr. gevraagd en bekomen voor bouw en meubleering van officiele scholen.

Daarvoor is er nooit geen geld te kort, maar voor werken van openbaar nut is er geen geld in de kas.

De liberale drukpers verzoekt bij hoog en bij laag de liberale representanten van geheel het land, van toch geen geld te vragen voor openbare werken. Gij ziet dat het land in schuld zit, roept zij uit, en gij maakt de positie van M. Rolin en zijne kollega's nog moeilijker.

Zoodus, hetgeen er noodig is zijn politieke scholen, waar op de dorpen de zot mee gehouden

wordt! Die brengen geenen cent in de kas, en zij kosten alle jaren nieuwe sommen voor onderhoud.

Maar voor den handel, de nijverheid en den landbouw, waarvan iedereen leven moet, en die alles moeten betalen, mag er niets uitgegeven worden!

De heer Van Humbeck heeft in de Kamer aangekondigd dat de bouw der nieuwe middelbare scholen in de buitengemeenten niet meer dan tien miljoen zal kosten. Die uitgave zal hij op zeven jaar verdeelen. Meubleering en jaarlijks onderhoud, professoren enz. zullen vier miljoen kosten.

Waarvoor die scholen? De lagere volksscholen staan ledig, ondanks dwang en belooften. Welke bemiddelde buiteneensch zal zijn kinderen naar de politieke middelbare scholen zenden? Niet een.

En als men zulke verkwistingen ziet, zou men dan zeggen dat er 25 miljoen nieuwe lasten alle jaren geischt worden.

Mijnheer Malou zegde in de Kamer aan de linkerzij:

» Volgt ons voorbeeld na, leert opofferingen doen, en het tekort zal niet bestaan.

» En zekere heer Gilliaux antwoordde daarop: » De kwijting van den handel is ongetwijfeld een groot kwaad, maar dat er tegenover de klerikale onderwijsinstellingen in den buitengeene gesticht in van middelbaar onderwijs staat, is nog een veel grooter.

» Is die mensch nu zot? Om scholen te bouwen bestemd om eenwig ledig te staan, ziedaar waarvoor het geld dienen moet.

» De liberalen zouden liever het land ruimeeren, dan hunne scholen met hunnen eigenen zak te betalen gelijk lamme toegestrevens doen!

Schijnheiligheids.

De gezemmers vindt dat wij ongelukkig hebben de oud kanunnik Bernard voor eenen *schijnheilige* en eenen *gheimeen vrijdenker* uit te maken. Het feit dat die man broodjes met bespeet des vrijdags, schijnt niet genoegzaam.

» Die kanunnik zal welhaer een liberaal genoemd worden, zeggende de gezem.

» Eh parlen! wiens schuld zal het zijn? Waarom trekken de liberalen zich Bernard aan, waarom geven zij hem den naam van *maatbar der kas*, waarom eischen zij zijne vrijstelling? Gedenk het spreekwoord: *Mit wien men verkeert wordt men geerd.*

Overigens, Bernard aanzag zich zelve voor liberaal. De dagbladen hebben dezer dagen eenen zijner brieven aan zijnen konpeter Goolden afgekondigd, waarin te lezen staat:

» Vraag voor mij eenige aanbevelingsbrieven van de heeren Bara, Goblet, en den konsul der Vereenigde Staten. Ik heb niets te doen en als mijne diensten konden nuttig zijn aan het gouvernement, stel ik mij gerne ter zijner beschikking.

Eh wel, lezer, wat zegt g'er van?

Nu nog een vraagje:

Waarom ergert het u, geuen, dat wij Bernard rangschikken onder de andere... liberalen, die des vrijdags vleesch eten.

Speelt gij misschien ook onschijnheilige rol in gansch die kwestie? Schreeuw gij misschien niet, dat Bernard een treffelijk man is, terwijl gij innerlijk denkt: 't is een dief?

Handel en Nijverheid.

wordt! Die brengen geenen cent in de kas, en zij kosten alle jaren nieuwe sommen voor onderhoud.

Maar voor den handel, de nijverheid en den landbouw, waarvan iedereen leven moet, en die alles moeten betalen, mag er niets uitgegeven worden!

De heer Van Humbeck heeft in de Kamer aangekondigd dat de bouw der nieuwe middelbare scholen in de buitengemeenten niet meer dan tien miljoen zal kosten. Die uitgave zal hij op zeven jaar verdeelen. Meubleering en jaarlijks onderhoud, professoren enz. zullen vier miljoen kosten.

Waarvoor die scholen? De lagere volksscholen staan ledig, ondanks dwang en belooften. Welke bemiddelde buiteneensch zal zijn kinderen naar de politieke middelbare scholen zenden? Niet een.

En als men zulke verkwistingen ziet, zou men dan zeggen dat er 25 miljoen nieuwe lasten alle jaren geischt worden.

Mijnheer Malou zegde in de Kamer aan de linkerzij:

» Volgt ons voorbeeld na, leert opofferingen doen, en het tekort zal niet bestaan.

» En zekere heer Gilliaux antwoordde daarop: » De kwijting van den handel is ongetwijfeld een groot kwaad, maar dat er tegenover de klerikale onderwijsinstellingen in den buitengeene gesticht in van middelbaar onderwijs staat, is nog een veel grooter.

» Is die mensch nu zot? Om scholen te bouwen bestemd om eenwig ledig te staan, ziedaar waarvoor het geld dienen moet.

» De liberalen zouden liever het land ruimeeren, dan hunne scholen met hunnen eigenen zak te betalen gelijk lamme toegestrevens doen!

Schijnheiligheids.

De gezemmers vindt dat wij ongelukkig hebben de oud kanunnik Bernard voor eenen *schijnheilige* en eenen *gheimeen vrijdenker* uit te maken. Het feit dat die man broodjes met bespeet des vrijdags, schijnt niet genoegzaam.

» Die kanunnik zal welhaer een liberaal genoemd worden, zeggende de gezem.

» Eh parlen! wiens schuld zal het zijn? Waarom trekken de liberalen zich Bernard aan, waarom geven zij hem den naam van *maatbar der kas*, waarom eischen zij zijne vrijstelling? Gedenk het spreekwoord: *Mit wien men verkeert wordt men geerd.*

Overigens, Bernard aanzag zich zelve voor liberaal. De dagbladen hebben dezer dagen eenen zijner brieven aan zijnen konpeter Goolden afgekondigd, waarin te lezen staat:

» Vraag voor mij eenige aanbevelingsbrieven van de heeren Bara, Goblet, en den konsul der Vereenigde Staten. Ik heb niets te doen en als mijne diensten konden nuttig zijn aan het gouvernement, stel ik mij gerne ter zijner beschikking.

Eh wel, lezer, wat zegt g'er van?

Nu nog een vraagje:

Waarom ergert het u, geuen, dat wij Bernard rangschikken onder de andere... liberalen, die des vrijdags vleesch eten.

Speelt gij misschien ook onschijnheilige rol in gansch die kwestie? Schreeuw gij misschien niet, dat Bernard een treffelijk man is, terwijl gij innerlijk denkt: 't is een dief?

Handel en Nijverheid.

Oogst. — In alle landen van ons wereldde hebben de regen en de koude den oogst verach-

terd. In 't zuiden van Frankrijk is de oogsting volop in gang; de tarwe is er zeer schoon, doch kort van stroom. In Algerie is de oogst min of meer mislukt. In Oostenryk, Hongarie, Duitschland en Engeland wordt op eene middelmatige opbrengst gerekend. In Spanje en Italië is de oogst merklijk beter.

In Rusland wordt veel verschil tusschen de streken opgemerkt. In Noord-Amerika zal de oogst verre beneden dien van verleden jaar uit vallen. Daar is de tarwe deze week opgeslagen. Dat heeft invloed op de graanmarkten van Europa. In Engeland is de tarwe deze week 52 tot 45 centimen per hektoliter gezeten.

Wij moeten nogthans onze lezers tegen de juistheid dezer opgaven waarschuwen, voortaanlijk wat aangaat de berichten uit Amerika. Bijzondere correspondenten, dezer dagen door eenige dagbladen ontvangen, zeggen dat de oogst aan geene zijde van den Oceanus veel beter is dan de officiele opgaven het wel zouden willen doen gelooven. Die slechte tijdingen, voegen zij er bij, worden gezonden door spekulateurs, dieer belang bij hebben de graan... wat op te jagen, ten einde zich van hun oord graan, voor den nieuwen oogst daar is, te ontmaken.

Stads- & provincie nieuws

Het is thans het tijdstip, waarop de herziening der kiezerslijsten geschiedt. Van den 1 tot den 15 Augustus zijn de gemeentebesturen met dit belangrijk werk belast.

De inwoners van Tongeren weten door ondervinding in welke zin de lijsten hier opgesteld worden. De reclamaties die de katholieken zich genoodzaakt zagen verleden jaar in te dienen tegen de lijsten door ons liberaal schepencollege vervaardigd, hebben 54 veranderingen ten voordele der katholieken voor gevolg gehad.

't Is aardig dat met eene reclamatie tegen die lijsten door de liberalen gedaan werd, die lieden weten waarschijnlijk dat de belangen hunner partij op het stadhuis ter harte genomen worden.

Dat is voldoende om de katholieken te doen begripen dat zij wel moeten toezien hoe de lijsten opgesteld worden. Zij die het recht hebben als kiezers erop gebracht te worden, moeten zich gaan verzekeren of hunne namen ingeschreven zijn, en als 't noodig is, die inschrijving eischen. De belanghebbenden kunnen zich tot het katholiek comité wenden dat hunne rechten zal doen gelden zonder de minste onkosten.

Men is bezig met den steenweg van Tongeren op Luik openen te pavieren, namelijk in de Putstraat, in de Jekerstraat en in de Looierstraat. Daar deze straten deel maken van een steenweg van de Staat, heeft de stad in geener deele tusschen te komen in het onderhoud dezer wegen; dit onderhoud geschiedt uitsluitend op de kosten van den Staat.

Nu de wijze waarop dit werk verricht wordt, maakt dat het aanleggen van nieuwe troitons in die straten eene dringende noodzakelijkheid geworden is. De publieke weg wordt tamelijk gehooft, en het is te voorzien dat, indien de troitons niet in dezelfde evenredigheid hooger gelegd worden, het water bij iedere stortregen de kelders zal instroomen.

Het maken van troitons van af den Grooten Markt tot aan Luikerpoort is besloten, en het gouvernement heeft zijne tusschenkomst beloofd voor de uitvoering van dit werk. Wij weten waarom het schepencollege tot nu toe nog niet de handen aan 't werk geslagen heeft. Men stelt dit uit tot voor de aanstaande kiezingen, om aldan daarmee eenige onnoozele kiezers wat

terwijl sommigen haar hulp zochten te verleen, wendden anderen zich tot den graaf Salembier, als om van hem eenige opheldering te hooren. Hoe groot was dus hunne verwondering, toen zij hem op eenen stoel zagen neervallen met de handen voor het gezicht. Een oogenblik daarna stond hij op, stampte met den voet op den grond en geloofde met bulderende stem, dat men deze ellendige zou verwijderen. Enige deden hem opmerken, dat er geene reden voor zijnen toorn bestond, dat de woorden van dit dwaze meisje zijne aandacht niet verdienden, en dat het beter ware, dat zij naar een of ander verblijf gevoerd werd, om daar in vrede te sterven.

Neen, neen! schreeuwde Salembier woedend, dat zal niet gebeuren. Werpt haar op de straat, de afschuwelijke! dat zij er sterve voor hare vermetelheid, om mij van zoo iets te beschuldigen.

En met deze woorden wierp hij zich op Charlotte, die hij met geweld zou weggesleurd hebben, indien de aanwezigen hem niet hadden weerhouden en nog eens herhaald, dat hij zich dus niet moest laten verbijsteren door woorden zonder eenigen zin.

Nog was dit tooneel niet afgelopen, toen de vleugelduren plotseling opgeworpen werden, en een peloton gendarmen de zaal bezette. De officier trad op Salembier toe en maakte hem bekend, dat hij hem in naam der wet kwam aanhouden. Gij bedriegt u zeker, antwoordde de graaf, die alzine keifloerdigheid teruggevonden had. Dit is eene dwaling of kwalijk geplasteid scherts. Dit meisje is zinneloos, en niemand zal zoo dwaas zijn haar te gelooven.

— Ik begriep u niet, was het antwoord van den officier. Mijn order luidt in gevangen te nemen met uwen medeplichtige, Villiedien. Een bediende van den onlangs vermoorden schepene heeft een der moordenaars herkend, en deze heeft beleden, dat gij, onder den valschen naam van *Le Noir*, het

terd. In 't zuiden van Frankrijk is de oogsting volop in gang; de tarwe is er zeer schoon, doch kort van stroom. In Algerie is de oogst min of meer mislukt. In Oostenryk, Hongarie, Duitschland en Engeland wordt op eene middelmatige opbrengst gerekend. In Spanje en Italië is de oogst merklijk beter.

In Rusland wordt veel verschil tusschen de streken opgemerkt. In Noord-Amerika zal de oogst verre beneden dien van verleden jaar uit vallen. Daar is de tarwe deze week opgeslagen. Dat heeft invloed op de graanmarkten van Europa. In Engeland is de tarwe deze week 52 tot 45 centimen per hektoliter gezeten.

Wij moeten nogthans onze lezers tegen de juistheid dezer opgaven waarschuwen, voortaanlijk wat aangaat de berichten uit Amerika. Bijzondere correspondenten, dezer dagen door eenige dagbladen ontvangen, zeggen dat de oogst aan geene zijde van den Oceanus veel beter is dan de officiele opgaven het wel zouden willen doen gelooven. Die slechte tijdingen, voegen zij er bij, worden gezonden door spekulateurs, dieer belang bij hebben de graan... wat op te jagen, ten einde zich van hun oord graan, voor den nieuwen oogst daar is, te ontmaken.

Stads- & provincie nieuws

Het is thans het tijdstip, waarop de herziening der kiezerslijsten geschiedt. Van den 1 tot den 15 Augustus zijn de gemeentebesturen met dit belangrijk werk belast.

De inwoners van Tongeren weten door ondervinding in welke zin de lijsten hier opgesteld worden. De reclamaties die de katholieken zich genoodzaakt zagen verleden jaar in te dienen tegen de lijsten door ons liberaal schepencollege vervaardigd, hebben 54 veranderingen ten voordele der katholieken voor gevolg gehad.

't Is aardig dat met eene reclamatie tegen die lijsten door de liberalen gedaan werd, die lieden weten waarschijnlijk dat de belangen hunner partij op het stadhuis ter harte genomen worden.

Dat is voldoende om de katholieken te doen begripen dat zij wel moeten toezien hoe de lijsten opgesteld worden. Zij die het recht hebben als kiezers erop gebracht te worden, moeten zich gaan verzekeren of hunne namen ingeschreven zijn, en als 't noodig is, die inschrijving eischen. De belanghebbenden kunnen zich tot het katholiek comité wenden dat hunne rechten zal doen gelden zonder de minste onkosten.

Men is bezig met den steenweg van Tongeren op Luik openen te pavieren, namelijk in de Putstraat, in de Jekerstraat en in de Looierstraat. Daar deze straten deel maken van een steenweg van de Staat, heeft de stad in geener deele tusschen te komen in het onderhoud dezer wegen; dit onderhoud geschiedt uitsluitend op de kosten van den Staat.

Nu de wijze waarop dit werk verricht wordt, maakt dat het aanleggen van nieuwe troitons in die straten eene dringende noodzakelijkheid geworden is. De publieke weg wordt tamelijk gehooft, en het is te voorzien dat, indien de troitons niet in dezelfde evenredigheid hooger gelegd worden, het water bij iedere stortregen de kelders zal instroomen.

Het maken van troitons van af den Grooten Markt tot aan Luikerpoort is besloten, en het gouvernement heeft zijne tusschenkomst beloofd voor de uitvoering van dit werk. Wij weten waarom het schepencollege tot nu toe nog niet de handen aan 't werk geslagen heeft. Men stelt dit uit tot voor de aanstaande kiezingen, om aldan daarmee eenige onnoozele kiezers wat

terwijl sommigen haar hulp zochten te verleen, wendden anderen zich tot den graaf Salembier, als om van hem eenige opheldering te hooren. Hoe groot was dus hunne verwondering, toen zij hem op eenen stoel zagen neervallen met de handen voor het gezicht. Een oogenblik daarna stond hij op, stampte met den voet op den grond en geloofde met bulderende stem, dat men deze ellendige zou verwijderen. Enige deden hem opmerken, dat er geene reden voor zijnen toorn bestond, dat de woorden van dit dwaze meisje zijne aandacht niet verdienden, en dat het beter ware, dat zij naar een of ander verblijf gevoerd werd, om daar in vrede te sterven.

Neen, neen! schreeuwde Salembier woedend, dat zal niet gebeuren. Werpt haar op de straat, de afschuwelijke! dat zij er sterve voor hare vermetelheid, om mij van zoo iets te beschuldigen.

En met deze woorden wierp hij zich op Charlotte, die hij met geweld zou weggesleurd hebben, indien de aanwezigen hem niet hadden weerhouden en nog eens herhaald, dat hij zich dus niet moest laten verbijsteren door woorden zonder eenigen zin.

Nog was dit tooneel niet afgelopen, toen de vleugelduren plotseling opgeworpen werden, en een peloton gendarmen de zaal bezette. De officier trad op Salembier toe en maakte hem bekend, dat hij hem in naam der wet kwam aanhouden. Gij bedriegt u zeker, antwoordde de graaf, die alzine keifloerdigheid teruggevonden had. Dit is eene dwaling of kwalijk geplasteid scherts. Dit meisje is zinneloos, en niemand zal zoo dwaas zijn haar te gelooven.

— Ik begriep u niet, was het antwoord van den officier. Mijn order luidt in gevangen te nemen met uwen medeplichtige, Villiedien. Een bediende van den onlangs vermoorden schepene heeft een der moordenaars herkend, en deze heeft beleden, dat gij, onder den valschen naam van *Le Noir*, het

terwijl sommigen haar hulp zochten te verleen, wendden anderen zich tot den graaf Salembier, als om van hem eenige opheldering te hooren. Hoe groot was dus hunne verwondering, toen zij hem op eenen stoel zagen neervallen met de handen voor het gezicht. Een oogenblik daarna stond hij op, stampte met den voet op den grond en geloofde met bulderende stem, dat men deze ellendige zou verwijderen. Enige deden hem opmerken, dat er geene reden voor zijnen toorn bestond, dat de woorden van dit dwaze meisje zijne aandacht niet verdienden, en dat het beter ware, dat zij naar een of ander verblijf gevoerd werd, om daar in vrede te sterven.

Neen, neen! schreeuwde Salembier woedend, dat zal niet gebeuren. Werpt haar op de straat, de afschuwelijke! dat zij er sterve voor hare vermetelheid, om mij van zoo iets te beschuldigen.

En met deze woorden wierp hij zich op Charlotte, die hij met geweld zou weggesleurd hebben, indien de aanwezigen hem niet hadden weerhouden en nog eens herhaald, dat hij zich dus niet moest laten verbijsteren door woorden zonder eenigen zin.

Nog was dit tooneel niet afgelopen, toen de vleugelduren plotseling opgeworpen werden, en een peloton gendarmen de zaal bezette. De officier trad op Salembier toe en maakte hem bekend, dat hij hem in naam der wet kwam aanhouden. Gij bedriegt u zeker, antwoordde de graaf, die alzine keifloerdigheid teruggevonden had. Dit is eene dwaling of kwalijk geplasteid scherts. Dit meisje is zinneloos, en niemand zal zoo dwaas zijn haar te gelooven.

— Ik begriep u niet, was het antwoord van den officier. Mijn order luidt in gevangen te nemen met uwen medeplichtige, Villiedien. Een bediende van den onlangs vermoorden schepene heeft een der moordenaars herkend, en deze heeft beleden, dat gij, onder den valschen naam van *Le Noir*, het

terd. In 't zuiden van Frankrijk is de oogsting volop in gang; de tarwe is er zeer schoon, doch kort van stroom. In Algerie is de oogst min of meer mislukt. In Oostenryk, Hongarie, Duitschland en Engeland wordt op eene middelmatige opbrengst gerekend. In Spanje en Italië is de oogst merklijk beter.

In Rusland wordt veel verschil tusschen de streken opgemerkt. In Noord-Amerika zal de oogst verre beneden dien van verleden jaar uit vallen. Daar is de tarwe deze week opgeslagen. Dat heeft invloed op de graanmarkten van Europa. In Engeland is de tarwe deze week 52 tot 45 centimen per hektoliter gezeten.

Wij moeten nogthans onze lezers tegen de juistheid dezer opgaven waarschuwen, voortaanlijk wat aangaat de berichten uit Amerika. Bijzondere correspondenten, dezer dagen door eenige dagbladen ontvangen, zeggen dat de oogst aan geene zijde van den Oceanus veel beter is dan de officiele opgaven het wel zouden willen doen gelooven. Die slechte tijdingen, voegen zij er bij, worden gezonden door spekulateurs, dieer belang bij hebben de graan... wat op te jagen, ten einde zich van hun oord graan, voor den nieuwen oogst daar is, te ontmaken.

Stads- & provincie nieuws

Het is thans het tijdstip, waarop de herziening der kiezerslijsten geschiedt. Van den 1 tot den 15 Augustus zijn de gemeentebesturen met dit belangrijk werk belast.

De inwoners van Tongeren weten door ondervinding in welke zin de lijsten hier opgesteld worden. De reclamaties die de katholieken zich genoodzaakt zagen verleden jaar in te dienen tegen de lijsten door ons liberaal schepencollege vervaardigd, hebben 54 veranderingen ten voordele der katholieken voor gevolg gehad.

't Is aardig dat met eene reclamatie tegen die lijsten door de liberalen gedaan werd, die lieden weten waarschijnlijk dat de belangen hunner partij op het stadhuis ter harte genomen worden.

Dat is voldoende om de katholieken te doen begripen dat zij wel moeten toezien hoe de lijsten opgesteld worden. Zij die het recht hebben als kiezers erop gebracht te worden, moeten zich gaan verzekeren of hunne namen ingeschreven zijn, en als 't noodig is, die inschrijving eischen. De belanghebbenden kunnen zich tot het katholiek comité wenden dat hunne rechten zal doen gelden zonder de minste onkosten.

Men is bezig met den steenweg van Tongeren op Luik openen te pavieren, namelijk in de Putstraat, in de Jekerstraat en in de Looierstraat. Daar deze straten deel maken van een steenweg van de Staat, heeft de stad in geener deele tusschen te komen in het onderhoud dezer wegen; dit onderhoud geschiedt uitsluitend op de kosten van den Staat.

Nu de wijze waarop dit werk verricht wordt, maakt dat het aanleggen van nieuwe troitons in die straten eene dringende noodzakelijkheid geworden is. De publieke weg wordt tamelijk gehooft, en het is te voorzien dat, indien de troitons niet in dezelfde evenredigheid hooger gelegd worden, het water bij iedere stortregen de kelders zal instroomen.

Het maken van troitons van af den Grooten Markt tot aan Luikerpoort is besloten, en het gouvernement heeft zijne tusschenkomst beloofd voor de uitvoering van dit werk. Wij weten waarom het schepencollege tot nu toe nog niet de handen aan 't werk geslagen heeft. Men stelt dit uit tot voor de aanstaande kiezingen, om aldan daarmee eenige onnoozele kiezers wat

terwijl sommigen haar hulp zochten te verleen, wendden anderen zich tot den graaf Salembier, als om van hem eenige opheldering te hooren. Hoe groot was dus hunne verwondering, toen zij hem op eenen stoel zagen neervallen met de handen voor het gezicht. Een oogenblik daarna stond hij op, stampte met den voet op den grond en geloofde met bulderende stem, dat men deze ellendige zou verwijderen. Enige deden hem opmerken, dat er geene reden voor zijnen toorn bestond, dat de woorden van dit dwaze meisje zijne aandacht niet verdienden, en dat het beter ware, dat zij naar een of ander verblijf gevoerd werd, om daar in vrede te sterven.

Neen, neen! schreeuwde Salembier woedend, dat zal niet gebeuren. Werpt haar op de straat, de afschuwelijke! dat zij er sterve voor hare vermetelheid, om mij van zoo iets te beschuldigen.

En met deze woorden wierp hij zich op Charlotte, die hij met geweld zou weggesleurd hebben, indien de aanwezigen hem niet hadden weerhouden en nog eens herhaald, dat hij zich dus niet moest laten verbijsteren door woorden zonder eenigen zin.

Nog was dit tooneel niet afgelopen, toen de vleugelduren plotseling opgeworpen werden, en een peloton gendarmen de zaal bezette. De officier trad op Salembier toe en maakte hem bekend, dat hij hem in naam der wet kwam aanhouden. Gij bedriegt u zeker, antwoordde de graaf, die alzine keifloerdigheid teruggevonden had. Dit is eene dwaling of kwalijk geplasteid scherts. Dit meisje is zinneloos, en niemand zal zoo dwaas zijn haar te gelooven.

— Ik begriep u niet, was het antwoord van den officier. Mijn order luidt in gevangen te nemen met uwen medeplichtige, Villiedien. Een bediende van den onlangs vermoorden schepene heeft een der moordenaars herkend, en deze heeft beleden, dat gij, onder den valschen naam van *Le Noir*, het

terwijl sommigen haar hulp zochten te verleen, wendden anderen zich tot den graaf Salembier, als om van hem eenige opheldering te hooren. Hoe groot was dus hunne verwondering, toen zij hem op eenen stoel zagen neervallen met de handen voor het gezicht. Een oogenblik daarna stond hij op, stampte met den voet op den grond en geloofde met bulderende stem, dat men deze ellendige zou verwijderen. Enige deden hem opmerken, dat er geene reden voor zijnen toorn bestond, dat de woorden van dit dwaze meisje zijne aandacht niet verdienden, en dat het beter ware, dat zij naar een of ander verblijf gevoerd werd, om daar in vrede te sterven.

Neen, neen! schreeuwde Salembier woedend, dat zal niet gebeuren. Werpt haar op de straat, de afschuwelijke! dat zij er sterve voor hare vermetelheid, om mij van zoo iets te beschuldigen.

En met deze woorden wierp hij zich op Charlotte, die hij met geweld zou weggesleurd hebben, indien de aanwezigen hem niet hadden weerhouden en nog eens herhaald, dat hij zich dus niet moest laten verbijsteren door woorden zonder eenigen zin.

Nog was dit tooneel niet afgelopen, toen de vleugelduren plotseling opgeworpen werden, en een peloton gendarmen de zaal bezette. De officier trad op Salembier toe en maakte hem bekend, dat hij hem in naam der wet kwam aanhouden. Gij bedriegt u zeker, antwoordde de graaf, die alzine keifloerdigheid teruggevonden had. Dit is eene dwaling of kwalijk geplasteid scherts. Dit meisje is zinneloos, en niemand zal zoo dwaas zijn haar te gelooven.

— Ik begriep u niet, was het antwoord van den officier. Mijn order luidt in gevangen te nemen met uwen medeplichtige, Villiedien. Een bediende van den onlangs vermoorden schepene heeft een der moordenaars herkend, en deze heeft beleden, dat gij, onder den valschen naam van *Le Noir*, het

terwijl sommigen haar hulp zochten te verleen, wendden anderen zich tot den graaf Salembier, als om van hem eenige opheldering te hooren. Hoe groot was dus hunne verwondering, toen zij hem op eenen stoel zagen neervallen met de handen voor het gezicht. Een oogenblik daarna stond hij op, stampte met den voet op den grond en geloofde met bulderende stem, dat men deze ellendige zou verwijderen. Enige deden hem opmerken, dat er geene reden voor zijnen toorn bestond, dat de woorden van dit dwaze meisje zijne aandacht niet verdienden, en dat het beter ware, dat zij naar een of ander verblijf gevoerd werd, om daar in vrede te sterven.

Neen, neen! schreeuwde Salembier woedend, dat zal niet gebeuren. Werpt haar op de straat, de afschuwelijke! dat zij er sterve voor hare vermetelheid, om mij van zoo iets te beschuldigen.

En met deze woorden wierp hij zich op Charlotte, die hij met geweld zou weggesleurd hebben, indien de aanwezigen hem niet hadden weerhouden en nog eens herhaald, dat hij zich dus niet moest laten verbijsteren door woorden zonder eenigen zin.

Nog was dit tooneel niet afgelopen, toen de vleugelduren plotseling opgeworpen werden, en een peloton gendarmen de zaal bezette. De officier trad op Salembier toe en maakte hem bekend, dat hij hem in naam der wet kwam aanhouden. Gij bedriegt u zeker, antwoordde de graaf, die alzine keifloerdigheid teruggevonden had. Dit is eene dwaling of kwalijk geplasteid scherts. Dit meisje is zinneloos, en niemand zal zoo dwaas zijn haar te gelooven.

— Ik begriep u niet, was het antwoord van den officier. Mijn order luidt in gevangen te nemen met uwen medeplichtige, Villiedien. Een bediende van den onlangs vermoorden schepene heeft een der moordenaars herkend, en deze heeft beleden, dat gij, onder den valschen naam van *Le Noir*, het

DE ZWARTE BENDE

(2^e VERVOLG EN SLOT.)

VI.

Schitterend was de zon opgegaan: Hemel, zee en aarde drekten haren gloed. De haren gleden wolff over elkander, en eene zachte koelte versfichte de hitte van den aangebroken dag. Op de kust zag men verscheidene visschers hunne barken gereed maken om zee te kiezen. Licht wapperden de zeilen, door den wind bewogen, en het touwwerk kraakte om de takels. Deze nam afscheid van zijne vrouw, die van zijne minnaars, gene van zijne oude moeder, en na korte wijlen schenen de barken slechts punten aan den horizon.

Toen de klok zeven ure sloeg, keerden vrouwen en kinderen terug naar huis tot hun dagwerk. Enigen moesten de woning van Charlotte voorbij. Zij kenden het lot van Karel nog niet, en wilden het meisje een morgengroet en een paar troostwoorden toevoegen. Ver waren zij van te vermoeden, in wat diepe ellende het meisje gedompeld was. Zij klopten dus aan de deur, maar er werd geopend, noch antwoord gegeven. Nog eens geklopt — dezelfde stilte! Een oogenblik aarzelden de visschers, maar eindelijk besloten zij de deur open te breken, en aanschouwden toen een schrikkelijk tooneel.

Te midden van eenen bloedplas lag het deernisweerdig slachtoffer van *Le Noir* bewegeloos

Talrijke menschen-groepen vulden de straten,